

идемъ при него съсь сѣщій духъ, и да му ся молимъ, “Боже, милостивъ бѣди менѣ грѣшному.” Не бива да ся бавимъ съ мысль-тъ, че подиръ ще бѣдемъ по достойни. Души-тъ ни до толкозъ сѣ омърсени отъ грѣхове-тъ ни, щото не можемъ да ги очистимъ нито отъ едно пятно. Само кръвь-та Іисусова може да ны очисти; и додѣ не идемъ при него, не можемъ да направимъ нищо. Първа-та ни длъжность е да идемъ при него. Затова, бѣдний грѣшнике, иди при него. Никога не ще бѣдешъ по приготвенъ, никога не ще си приетъ отъ него по радостно, отъ колко-то въ настояще-то време. Іисусъ знае по добръ отъ тебе, колко си грѣшенъ и мръсенъ, но той не ти дума, “Почакай додѣ си по достоинъ, „но, “Дойди. „ Затова иди при него съ сички-тъ си грѣхове, слабости, и окаменение на сърдце-то си.

—o—

Но азъ не съмъ достоинъ, и затова не можъ да идъ при Іисуса.

Ако сякашъ че има даже и единъ грѣшникъ, който е достоинъ за спасение, то не разумъ-вашъ добръ Евангелие-то. Спасение-то е единъ даръ а не една награда. Никой не е достоинъ за него. Павелъ, Петръ и Іоаннъ не были достойни. Но ако и да си недостойнъ, Іисусъ до толкозъ тя обыча, щото тя кани да